

CENTRO PARROQUIAL

MOLLET DEL VALLES

SEMBRA

Circular n.º 45

31 d'Agost de 1953

Ajuntament de
Mollet del Vallès

Arxius Històric
Municipal

Família + Déu = pau i benestar

Creiem sincerament que ha arribat el moment de què el catolicisme a Mollet dongui el pit i la cara i no es camufli sota unes ales de por i de temença.

Militar dins el camp catòlic i cristià significa valentia i no replegar-se; vol dir no tenir vergonya ni abaixar el cap; comporta el compliment d'uns deures sagrats que no devem ni podem eludir al nostre gust.

Es nota entre la joventut i els homes una indiferència, una mena de por d'anar a missa. I com si seguisin una moda —com el vestit de les senyores— no dirigeixen els seus passos cap al temple perquè els altres tampoc hi van.

Quina és la causa i el fonament de semblant procedir? On han après aquesta indiferència els joves, les donzelles, homes i dones del nostre Mollet?

Son moltes i variades les causes que han portat aquesta fredor en els esperits de tots. Perquè enumerar-les si estan a la vista de tots?

Només podem fixar la nostra vista en les conseqüències fatalíssimes que porten aquest sens fi de causes i que donen aquest resultat negatiu per les nostres conviccions religioses.

No obstant, deixeu que us digui que atacant, amb decisió, una causa solament, obtindriem a ben segur resultats inesperats i imprevistos.

Si per tot es copsa una desintegració d'aquestes cèl·lules que en diem famílies, en el nostre Mollet es produeix d'una guisa alarmant i pavorosa.

A passos agegantats els pares perden l'autoritat familiar i no els toca més que callar i sofrir, esmaperduts en un recó, on, gràcies que els fills els hi deixin estar.

Gemecs, baralles, crits fins i tot acompanyats de blasfèmies i d'algunes clatellades han estat el preludi d'aquestes tragèdies familiars que, malauradament, tan abunden.

Reulem uns quans anys endarrera i aquesta família era una llar ideal de pau i benestar. Qui i què ha produït aquest xoc

Els **dissabtes i diumenges** en tenen la culpa. Cobrar la setmanada significa voler i exigir una part, per diversions, dels pares. I els pares per no descontentar els fills —sabent i tot que no arriben— han transigit quan havien de mantenir-se fermes i austers.

Els diumenges —com que no arriben— s'ha de treballar, enlloc de santificar-los. I així va fugint Déu de les famílies i amb Ell la pau i el benviure.

Resumint: Família + Déu = pau i benestar. Família — Déu = odi, renyines i malviure. Total que l'un es menjaria a l'altre i no pot regnar la caritat i compassió

Els que som, per la gràcia de Déu catòlics i cristians, debem doncs, començar per a fer fermança i no barrejar-nos en aquest caos, com els demés, i demostrar, amb el nostre exemple i el nostre viure, que aspirem a una harmonia i a una unió cristiana i exemplar.

MN. JOSEP ESTEVADEORDAL, PVRE.

D'altres temps

«Dels dos sistemes que hi ha pera amarar lo cànem dits enriuat y embassat aquí ens servim del darrer. Ja havem tret en totas las bassas dos volts. Com que al segar-lo, embassar-lo y assecarlo nó ha plogut, s'ha amarat ab aygua molt neta; es blanch com un glop de llet, tenint la fibra fina y resistent. Ab la calor que tenim, 28.º a 31.º a l'ombra y fins a 48.º al sol, ab 6 ó 7 dias queda amarat. La màquina de bre-

gar del rich propietari en Frederich Ros se creu començarà a funcionar lo primer de setembre.

A pesar de la forta calor, se disfruta bona salud tant en las personas com en lo bestiar. Desde'l primer de Juliol fins a la fetxa han mort una dona, un home y una criatura. Per ma part sols he tingut de visitar, de malalties internes, duas eugas, un caball y tres trujas.»
(7 - VIII - 1911)

Vida litúrgica

OBLIGACIO NO DEVOCIO. Son molts els cristians que confonen que els diumenges solament la gent devota deuen assistir a la Santa Missa, però que els que tenen un treball ja no hi estan obligats. Atenció, que el primer treball del diumenge, o sigui, l'obligació primera és —del catòlic— oïr missa entera. Son molts els que se la venen a un preu ben baix.

Sàpiguen tots els que ho fan que cometen un pecat mortal, endemés del pecat d'escàndol de treballar i del mal exemple que aprenen els infants.

Primer, doncs, es l'obligació que la devoció com diu el refrany i en aquest cas l'obligació els diumenges —i és la primera— consisteix en oïr missa entera i abstenir-se de treballar.

Noticiari

L'Autocar de l'Escolania. Aquest estol de colomets que cada diumenge alegren, amb els seus cants, la missa última de la Parròquia, i que cada dia eleven a la Verge l'oració, que li és més plaenta, del sant rosari, com a premi dels seus treballs, el dia 11 de setembre, correran adalerats cap a Sta. Cristina per a disfrutar un dia de camp i que els seus pares, joiosos, acompanyaran.

Comencem a fer memòria. Els pares —no ho oblidin— que s'ho apuntin amb tinta, tenen el deure i obligació de fer assistir els seus fills a l'ensenyança del catecisme, tan bon pic faci el crit la Parròquia. Entesos?

Apuntem també que en cap llar catòlica pot faltar-hi l'entronització del S. Cor de Jesús, on la família, reunida, al cap tard de la jornada hi resi el Sant Rosari.

Oi que tens un amic? Va a missa? Fa anys que no confessa? Combrega? Perquè, tu que hi ets amic, no li proposes que t'acompanyi? Et fa vergonya? Ets un covard. Entre els catòlics no existeix la covardia.

I Exposició Filatèlica i Vitolfílica Local

Comentari apart mereix la magnífica Exposició que el Centre muntà per la Festa Major, seguint la norma d'ofrenar al poble de Mollet no sols sans esplaís sinó també granets de cultura que prou mancats n'estem.

Participaren 2 col·leccionistes en Vitolfília, Vicenç Aloy i Antoni Fortuny i 10 en Filatèlia, Narcís Alemany, Jordi Erra, Rafael Gómez, Joan Llobet, Josep Molas, Plàcid Moreno, Josep M.ª Parera, Pere Roca, Jordi Rodón i Josep M.ª Suñé, presentant en conjunt 12 quadres per cada modalitat més dues vitrines en les que s'hi exhibien una col·lecció de capces de llumins estrangeres amb els corresponents llumins de Josep M.ª Parera, una sel·lecció de purs amb un de 65 cm. de llarg, canari, i 2 dels d'Andorra gegants, i finalment un recull de material filatèlic.

En Vitolfília els dos participants varen lluir-s'hi presentant junt a anelles de gran valor per la seva antigüetat o interès pictòric o rarsa, d'altres curioses dedicades a celebrar algun aconeteixement familiar, social o nacional i d'altres pròpies d'hotels, societats, transatlàntics, personalitats, etc. Com a sèries més boniques citarem les d'estadistes i d'Emperadors i generals alemanys, la dels vitolfilistes de Barcelona i l'especial de la Fira del camp.

En Filatèlia, Alemany presentava una sel·lecció d'universals; Erra igualment una sel·lecció i una reunió de segells en que hi figuraven animals (lo que avui es diu col·lecció per la imatge); Gómez una esplèndida sel·lecció de Suïssa; Molas presentava únicament Espanya però d'ella un recull extraordinari en tots conceptes figurant-hi molts d'Isabel, el celebrat «cuartillo de Madrid» valorat en 1.500 ptes., i molts alts valors de sèries pictòriques; Moreno dues sèries commemoratives espanyoles, dues molt boniques alemanyes i varies més d'italianes i franceses i una magnífica varietat del 1 pta. correu aeri de l'Exposició Ibero-americana; Parera una sel·lecció del Vaticà; Roca una sèrie de Sant Marino deportiva, dues de xineses, una de la Creu Roja húngara i alguns més; Rodón una sel·lecció universal destacant els de les Jornades Filatèliques de Sant Marino i finalment Suñé amb Motius Religiosos Espanyols i Matasegells especials damunt sobres especials també.

Com a resum i colofó afegirem que l'exposició fou molt visitada i la presentació i contingut admirat per entesos i profans. Quants foren els que restaren meravellats al veure aquella demostració de gust, afició i cultura! I a esperar una altra ocasió, que vists els resultats i entusiasme regnant entre els col·leccionistes no creiem es faci esperar, per presentar una altra manifestació filatèlica o vitolfílica.

JOSEP M.ª SUÑÉ

Noticiari local

Apunts de Festa Major

Obres. —El Municipi ha portat diferents millores amb motiu de la Festa Major; entre les mateixes cal citar la façana de l'Ajuntament, reforma ja apuntada a Sembra, que ha quedat magnífica sobre tot a la nit i l'aparició de columnes anunciadores a la Plaça de Catalunya i al carrer Jaume I, cantonada Generalíssim. Se'ns ha informat que seguiran altres dues al carrer Poeta Maragall (Estació Nord) i a Berenguer - Ronda d'Orient (Estació M. Z. A.). No cal dir com aplaudim aquesta millora i esperem ben aviat l'adecentament de façanes i arbres, fins ara veritables llocs anunciadors.

La celebrada font de la Plaça Catalunya ha estat per fi aterrada. Esperem que en algún lloc apropiat i no llunyà del mateix es supleixi amb altra menys voluminosa i més pràctica.

Se'ns acut que per completar-ho no hi estarien malament unes paperetes metàl·liques estratègicament col·locades i una bústia de correus a la Rambla, doncs ens hem trobat un diumenge l'Ajuntament tancat i haver d'anar a l'Estafeta.

Recull vari. —Aquest any no havem tingut gegants. En canvi si hem tingut més il·luminació al Mercat, Plaça Catalunya iAVINGUDA José Antonio. El programa general de festeigs no variaba molt del de Festes anteriors. La puntualitat (!) en tots els actes fou l'acostumada. Fins les senyals del començament dels focs foren desorientadores doncs era costum esperar un quart entre cadascuna d'elles i aquest any la segona i la tercera gairebé es succeïren. Els focs magnífics. L'animació extraordinària, d'un mode especial el diumenge i el dimarts.

La portada del programa oficial. —El dibuix de la portada es original de Josep Riera, soci del Centre, a qui ens plau felicitar per l'acert que ha tingut; el creiem molt superior al de l'any passat a lo que ajuda també l'acurada impressió que ha sapigut donar-li l'impressor local Miquel Bachs.

El concurs de carrers. —Pocs foren en veritat els que conseguiren una unitat de criteri en l'ornamentació i il·luminació. Primer premi al carrer Gaietà Ventalló amb tots els mereixements i segon al final de Berenguer III, també amb tots els mereixements. Esperem que l'any vinent s'animi encara més la cosa i esperem igualment que el Municipi crei un concurs d'aparadors per animar més encara la festa i el nombre de visitants.

El Programa Oficial de la Festa Major. —S'ha mantingut la costum del programa miniatura dels darrers anys al que cal reconèixer el seu valor pràctic, però creiem que Mollet mereix quelcom més. El programa oficial hauria d'ésser quelcom extraordinari

Retalls d'ací i d'allà

Vols ésser feliç....

...un dia? Estrena un traje.
...un mes? Compra un automòvil.
...un any? Càse't.
...tota la vida? Sigues honrat.
...tota l'eternitat? Sigues un bon cristià.

Un pare va a passeig al camp amb un fillet seu i li va explicant que totes les meravelles de la Naturalesa son obra de Déu.

De prompte, un ocell que passava per sobre d'ells deixà caure quelcom que li embrutà el capell.

El vailet li digué:

—Ha vist lo que ha fet aquest ocell?

I el pare, imperturbable, continuà el seu discurs:

—No es res! Agraïm a Déu el no haver dotat d'ales a les vaques i els burros...

BUSCA.

amb ofrena, articles d'interès, històrics, de tradicions, en una paraula d'ambient Molletà. N'havem vist alguns que fins hi posen anuncis que gairebé no es noten i son una filigrana.

Festes Patronals. —S'han cel·lebrat les de la Seda per la Mare de Déu dels Angels i de la Pell per Sant Agustí. Cada any van prenent més peu aquestes festes i s'organitza un programa d'actes més complert. Llàstima que en el dels primers s'hi llegís a la funció teatral un «Autorizado para mayores», ja que festes d'aquest regust popular mereixen representacions més escollides i aptes per a tothom.

Un projectat homenatge a Bou. —Es prepara a Mollet organitzat per l'Agrupació Folklorica un grandíós homenatge al mestre Bou, infatigable compositor sardanista. Som entusiastes de tot lo que representi un encomi de les nostres tradicions i dels que les cultiven però en aquest cas tenim un petit dubte: estan enterats els entusiastes sardanistes molletans de que fa poc la nostra formosa «Llevantina» de Bou, ha estat convertida en un ball «agarrao» prèvia traducció al castellà? Els dies de la Festa Major varem sentir-la a través d'un dels altaveus de les atraccions i de bona gana hauriem trencat l'aparell. Allò de: «Levantina! quiereme...!» era francament inaguantable. Com es lògic suposem que ha degut ésser fet amb consentiment de l'autor, d'altra manera camins senyala la llei. Creiem necessària una aclaració que amb gust publicarem a aquestes mateixes columnes.

Vida del Centre

Necrològica. —El passat dia 27, lliurà l'ànima a Déu, el consoci Pere Pujadas. La nova s'escampà ràpidament degut a lo molt conegut i apreciat que era el finat i a l'inesperat desenllaç de la malaltia que l'afligia. Als desconsolats familiars manifestem nostre més sincer condol.

De la Festa Major. D'acord amb el programa, tingueren lloc els diferents actes que el Centre organitzà amb motiu de la Festa Major, quins foren:

Inauguració de la 1.ª Exposició Filatèlica i Vitolfilica Local. El dissabte dia 15, a les 6 de la tarda, assistint el Sr. Regent, Mn. Estevadeordal, Mn. Andreu, representació de les Autoritats Locals formada per el Sr. Alcalde, tinent d'Alcalde Sr. Estrada i Conseller Sr. Moreno, Directius del Centre Srs. Pou i Suñé, Sr. Boada de la Creu Roja, Sr. Pérez Benavente Director de les Escoles Nacionals, Sr. Viñas, Director de l'Acadèmia Mollet, Sr. Mora President del C. de Basquet, Sr. Soler President del Club Muntanyenc, Sr. Giralt, col·leccionistes-expositors entre els que veiérem al Sr. Aloy, etc. L'exposició pogué visitar-se els dies de Festa Major i el diumenge, dia 23, en que fou clausurada. Estem plenament satisfets de la bona acollida que mereixé per part de propis i estranys i de l'encomi amb que tothom en parla.

Representació teatral. Es posà en escena, el dissabte a la nit i molt acertadament, la divertida comèdia en tres actes «La Cura d'amor» L'èxit fou extraordinari i les rialles es succeïen sense descans. Ha estat un dels majors acerts d'aquests finals de temporada.

Deport. El dissabte tingué lloc un amistós contra el segon equip del C. B. Mollet, perdent-se per un marge de 10 punts.

El dimarts a la tarda, es jugà la Copa cedida per el Mfic. Ajuntament, contra l'equip de La Florida reforçat amb elements del Santa Perpètua. El temps reglamentari s'acabà amb empat i jugada la pròrroga logrant imposar-se finalment els nostres (44-43) quedant-se la Copa de Festa Major per primera volta a casa.

Cine. Les sessions de documentals, còmiques i dibuixos, es vegeren molt poc concorregudes, malgrat que el programa de gairebé dues hores de durada, era sel·leccionat i entretingut i el preu més que mòdic.

Aclariment. Devem una explicació als nostres socis. Als cartells anunciadors dels actes de la nostra Festa Major hi constava el Festival Infantil patrocinat per el Mfic. Ajuntament que hi posàrem com cada any, abans de rebre la comunicació oficial que algunes vegades havia arribat el dia anterior a la Festa. Després per el «Vallès» vàrem enterar-nos de que no es feia al Centre, per aclarir lo qual el nostre President accidental Martí Pou s'entrevistà amb el Sr. Alcalde.

La raó de tal variació fou principalment la poca cabuda del Centre.

Quedi, doncs, ben aclarit que ni fou lleugeresa nostra l'anunciar-ho ni tampoc culpa nostra el que no es fes. Confiem que amb aquestes aclaracions satisfarem l'interès dels nombrosos socis que ens han fet preguntes en tal sentit.

Teatre. S'ha donat començ a la preparació de la temporada 1953-54, quina inauguració amb la tradicional representació obsequi als socis tindrà lloc, ajudant Déu, el proper dia 20 de setembre amb l'obra «¡Qué sólo me dejas!».

Per la propera temporada es tenen en arxiu entre altres, les obres tan conegudes: «Cristina Guzmán, profesora de idiomas», «Duda», «El castell dels tres dragons», «Criminal de Guerra», «La familia de los White» i una gran estrena que segueix la línia i l'èxit del magnífic «Port de les Boires», que porta el títol «Montañas de papel».

Secció Pessebrista. S'acosta la data d'inauguració de la «II Exposición Local Anual de Artes Plásticas» prevista en principi per el dia 12 d'octubre. Esperem dels artistes locals intensifiquin el treball per entregar les obres amb temps per a la seva instal·lació.

Museu. Per la senyora Mercè Ricart de Berenguer, ens ha estat donada una bonica i antiga medalla amb anagrama marià servint de fons una creu de braços iguals i la frase «Vir sapiens implebitur benedictionibus», Eccl. xxxvii-27. També uns quants segells. Havia estat tot del seu fill i amic nostre Manel, que Déu tingui a la Glòria.

Francesc Mas ens ha donat una petita moneda de bronze del 1746 regnant Ferran VI; Josep Riera una curiosa xapa-medalla; Josep Cemeli de Barcelona una petita moneda de plata de Venezuela i Martí Pou 4 monedes de Marroc francès, Alemanya, Argentina, i Brasil i una bonica medalla amb bust de Cervantes.

Biblioteca. Falten alguns volums sens que hi hagi constància de qui els té, per lo que preguem a tots aquells que en guardin algún el retornin i si saben qui els té ens en facin sabedors per tal de reclamar-los.

SOCI DEL CENTRE:

Entrem a setembre i dintre pocs dies et serà passada invitació a la vetllada teatral dedicada als nostres socis, que cada any el Centre organitza. Amb ella es dóna començ a la nova temporada, temporada que la Junta Directiva orienta a la consagració definitiva del Centre com a lloc de reunió de les famílies catòliques i de recull de la joventut molletana.

Hi han en portes grans projectes que forçosament vindran acompanyats de grans sacrificis per part de dirigents i col·laboradors. A vosaltres un de sol us en demanem: Que dongueu al Centre tot l'escalf que necessita assistint a quants actes organitza. Hi han moltes persones a la nostra vila que no poden prescindir els diumenges del cine o el ball. El nostre anhel fora que també n'hi haguessin que no poguessin prescindir del Centre tots i cadascun dels diumenges. Tal volta aquesta temporada 1953-54 ho logrem. Déu ho faci!